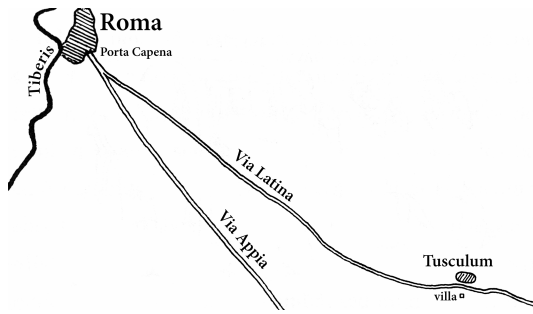

FAMILIA ROMANA : *Mēdus et Cornēlius (cap. I–VI)*

Lýdia est fēmina pulchra quae Rōmae habitat. Estne fēmina Rōmāna? Nōn Rōmāna est, sed Graeca. Lýdia autem procul ā Graeciā habitat. Estne sōla? Lýdia sōla habitat, neque sōla est Rōmae, nam multās amīcās Rōmānās et Graecās habet. Etiam amīcum habet Lýdia, neque is Rōmānus est, sed Graecus, neque Rōmae habitat, sed prope oppidum Tūsculum. Amīcus Lýdiae est Mēdus, servus Iūlii.

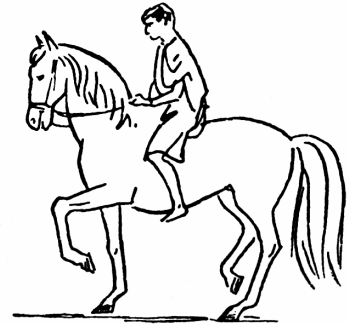
Lýdia Mēdum amat et **ab** eō amātur.

Estne Mēdus **apud** dominum suum? Mēdus nōn est **in** villā **apud** dominum, neque Tūsculī est, sed **in** viā Latīnā **inter** Rōmam et Tūsculum.

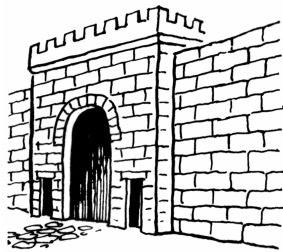
Mēdus **sine** dominō suō Rōmam it.

Mēdus laetus est et cantat, quia **ad** amīcam suam ambulat. Sed iam tacet Mēdus. Cūr iam nōn cantat servus? Mēdus tacet neque cantat, quia videt dominum Rōmānum quī equō vehitur Rōmā Tūsculum. Quis est dominus quem videt Mēdus? Est Cornēlius, quī Tūsculī habitat. Is **ā** Mēdō timētur, quia Iūlii est amīcus.

Cornēlius (**ad** equum suum): “Ecce servus quī sōlus Rōmam ambulat. Cuius is est servus? estne servus Iūlii? Is est!” Verba Cornēlii **ab** equō tantum, nōn **ā** Mēdō audiuntur.

Iam Cornēlius **prope** Mēdum est, neque **ab** eō salūtātur! Neque Cornēlius servum salūtāt, sed interrogat: “Quis est dominus tuus, serve? Estne Iūlius?”

Mēdus, quī amīcum Iūlii timet, nūllum verbum respondet, et Rōmam **ad** amīcam suam ambulat. Iam Cornēlius **post** Mēdum est neque eum rūsus interrogat. Cornēlius, quī sōlus equō vehitur, interrogat equum: “Cūr servus mē nōn salūtāt, sed tacet neque respondet?”

Equus verba dominī audit neque verbum respondet, sed tantum “Hihihihī!” – nam equus verba nōn habet!

Ecce Mēdus **per** portam Capēnam Rōmam intrat et laetus **ad** ōstium Lýdiae ambulat. Mēdus ōstium pulsāt et intrat.

Lýdia laeta amīcum suum salūtāt et **ab** amīcō suō salūtātur.

Quaestiōnēs quās acadēmicīs in sessiōnibus ex alumnīs quaerere possumus:

1. Cuius amīca Lȳdia est?
2. Num Lȳdia foeda fēmina Rōmāna est?
3. Vbi Lȳdia habitat ? Vbi Mēdus?
4. Quot amīcās atque amīcōs ea habet ?
5. Cuius servus Mēdus est ?
6. **Ā** quō Lȳdia amātur ?
7. Dīc vocābulum vel sententiam contrāriam :
 - 7.a. Estne Mēdus **apud** dominum suum? _____
 - 7.b. Quō it Mēdus **sine** dominō suō? _____
 - 7.c. **Rōmam** it. _____
8. Vbi via Latīna est ?
9. Num vīlla Iūliī **in viā Appiā** est? *¹
10. Vnde venit Mēdus **sine** dominō suō?
11. Cūr Mēdus laetus est?

Quid sīgnificant haec vocābula: *laetus, cantat, ambulat?* (*Alumnus Mēdī partēs agere possit*).
12. Mēdus subitō (=repente) tacet : quem videt **in** viā Latīnā?
13. Vnde venit vir quem Mēdus **in** viā Latīnā videt ? Quō it?
14. Cūr Mēdus eum timet?
15. Cornēlius equum suum interrogat. Quis verba eius audit?
16. Sententiās iterum dīc verbō āctīvō, sī passīvum erat, vel passīvō, sī āctīvum:
 - 16.a. Cornēlius **ā** Mēdō nōn salūtatur = _____
 - 16.b. Neque Cornēlius servum salūtatur, sed interrogat = _____
17. Cūr Mēdus nūllum verbum respondet?
18. Sī Cornēlius **post** Mēdum est, estne prope Tūsculum aut procul ab eō?
19. Cūr Cornēlius **ā** servo nōn salūtatur?
20. Quid equus respondet, quia verba nōn habet?
21. Quid « Capēna » est ? Vbi est ?
22. Quid « ōstium » est? Vbi ōstia sunt?

(*Hīc alumnōs interrogāre possumus aliīs dē partibus vīllae Rōmānae praepositionibus imaginibusque ūsī*)
23. Alumnōs interrogēmus dē praepositionum cāsuumque ūsū. Eīs autem necesse est ūtī hīs verbīs:

[Rōma – (oppidum) Tūsculum – Italia – Eurōpa – via Latīna – domus – vīlla – ōstium – dominus – equus - Athēnae -Gādēs – Hispalis]

VBI Mēdus est ?

VNDE Mēdus venit / discēdit?

QVO Mēdus it ?

QVA Mēdus ambulat/intrat ?

*¹ In textu Orbergiānō quī invenitur in libellō magistri c.n. *Latīne doceō* annō 2007° in Hispania ēditō, mendum appāret in pāginā 102^a: “via Appia” legitur prō “viā Latīnā”. In ēditōne autem Italicā annī 2009 ēmendātum est.